Dosarul nr. 4r-3872/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24044865-02-4r-10092024 Judecător: Ungureanu Elena

D E C I Z I E

15 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul contravenientului SRL ”Vicoliv Grup” prin intermediul reprezentantului Starîș Valeriu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1520/2024 din 30 iulie 2024, în cauza contravențională, la contestația formulată de Starîș Valeriu în interesele SRL „Vicoliv Grup” împotriva deciziei agentului constatator al ANTA, Toncoglaz Veaceslav, emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01 018257 din 29.03.2024, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.224 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul–

A C O N S T A T A T:

1. La 11.04.2024, reprezentantul SRL „Vicoliv Grup” în baza procurii, Starîș Valeriu, a înaintat contestație prin care a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.ANTA01 018257 din 29.03.2024, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.224 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional.

2. În motivarea contestației a invocat că, răspunderea contravențională pentru comiterea contravenției prevăzute de art.224 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional este stabilită pentru conducătorii de vehicule sau pentru agenții transportatori, şi nu pentru ambii concomitent.

3. A menționat că, la 26 decembrie 2023, ora 16:45, echipa Agenției Naționale Transport Auto, pe traseul Chișinău - Orhei, la sensul giratoriu de la km 11, a oprit vehiculul de marcă „Mercedes”, cu nr./î *****, condus de angajatul SRL „Vicoliv Grup”, *****, care tracta semiremorca, cu nr./î *****, transportând tehnică specială destinată pentru reparația drumurilor, dimensiunile căreia depășeau limita admisibilă cu 27 cm, fără să dețină autorizație corespunzătoare, eliberată de către organul competent. ***** a

recunoscut vina și, la aceiași dată, pe numele acestuia a fost întocmită decizia agentului constatator privind examinarea contravenției in temeiul constatării personale nr.5007032360134736, conform semnelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.240 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional, fiind aplicată sancțiune contravențională în mărime de 37,5 unități convenționale, care a fost achitată în decurs de 72 de ore. Astfel, pentru transportarea cu vehiculul de marcă „Mercedes", cu nr./î *****, la 26.12.2023, ora 16:45, a încărcăturilor ce depășesc dimensiunile admisibile, fără a deține autorizație corespunzătoare, a fost tras la răspundere conducătorul vehiculului, *****, la aceiași dată și, respectiv, tragerea la răspundere pentru aceiași faptă a Societății cu răspundere limitată „Vicoliv Grup" contravine cadrului legal.

4. Consideră că, de către agentul constatator al ANTA, au fost încălcate prevederile art.5, 7 și 8 din Codul contravențional. Mai mult ca atât, nu este clar cum ar fi putut agentul constatator să constate contravenția înainte de a efectua controlul, or, acesta indică în procesul-verbal, la rubrica „timpul comiterii: „data, luna, anul" că contravenția a fost săvârșită la 26.12.2023, ora 16:45, iar in descrierea faptei contravenționale a indicat că a efectuat controlul la 27.12.2023.

5. În opinia sa, agentul constatator nu a acumulat și administrat probe pertinente și concludente privind existența contravenției imputate SRL „Vicoliv Grup".

6. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1520/2024 din 30 iulie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația formulată de Starîș Valeriu în interesele SRL „Vicoliv Grup" împotriva deciziei agentului constatator al ANTA, Toncoglaz Veaceslav, emisă în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ANTA01 018257 din 29.03.2024, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.224 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional

7. Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către contravenientul SRL "Vicoliv Grup" prin intermediul reprezentantului Starîș Valeriu prin care solicită admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 30 iulie și încetarea procesului contravențional pe acest caz.

8. În susținerea recursului invocă că, ședința de judecată a avut loc la 3 iulie 2024, ora 12:00, însă citația privind prezentarea în ședință a parvenit în cadrul SRL „Vicoliv Grup" la 4 iulie 2024, fiind înregistrată cu nr. de intrare 34. În acest sens, este de menționat că SRL „Vicoliv Grup" are adresa juridică în *****, însă, sediul unde de facto este situată întreprinderea și desfășoară activitatea se află în mun. Chișinău, str. Feredeului, 4. Pentru a nu admite confuzii, reprezentantul SRL „Vicoliv Grup" care a depus contestația din numele întreprinderii, Starîș Valeriu a indicat în contestație atât locul de domiciliu (*****), unde zilnic recepționează corespondența, cât și adresa de e-mail (*****), iar adresa unde a fost expediată citația (*****) nu a fost indicată în contestație și nu s-a solicitat efectuarea corespondenței pe adresa menționată. Prin urmare, instanța de judecată a expediat citația în *****, la adresa juridică a întreprinderii și doar la 4 iulie 2024, adică după desfășurarea ședinței de judecată, a fost transmisă la oficiul SRL „Vicoliv Grup", de către persoane de ocazie, fiind faptul că SRL „Vicoliv Grup" nu dispune de angajați la adresa unde este înregistrată. Instanța de judecată urma să expedieze citația pe una sau pe ambele adrese indicate de contestatar și să-i ofere

posibilitatea reprezentantului de a da explicații pe marginea cazului examinat și de a prezenta probele deținute, care demonstrează nevinovăția sa.

9. În acest sens, precizează că *****, care activează în cadrul SRL „Vicoliv Grup” în calitate de șofer, a efectuat transportarea încărcăturii ce depășea limita admisibilă în lățime cu 23 cm, cu vehiculul cu numărul de înmatriculare ***** și semiremorca cu numărul de înmatriculare *****, la 26 decembrie 2023, ora 16:45, fără acordul conducerii întreprinderii, fapt confirmat de el însuși. Administrația întreprinderii a dispus transportarea încărcăturii respective din or. Stăuceni la un șantier de reparație a drumului din satul Butuceni raionul Orhei, fiind faptul că aceasta era necesară, însă doar după obținerea autorizației corespunzătoare, iar ***** și-a asumat responsabilitatea personală și a transportat tehnica fără acordul superiorilor.Cazul a fost examinat pe interior și pentru fapta comisă, ***** a fost atenționat strict de către conducerea entității în vederea neadmiterii unor asemenea fapte pe viitor.

10. Ce ține de legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, invocă, că nu este de acord cu concluzia instanței de judecată, precum că acesta a fost întocmit cu respectarea tuturor cerințelor legale. Prin procesul-verbal cu privire la contravenție respectiv, SRL „Vicoliv Grup” i-a fost incriminată săvârșirea următoarei fapte contravenționale: „la data de 26.12.2023, ora 16:45, în mun. Chișinău, km 11, cerc Cricova, în baza DCA 01183190, PV nr. 112949-M privind controlul sarcinii pe osie din 27.12.2023, s-a constatat că SRL „ Vicoliv Grup ” a admis în traficul rutier vehiculul cu nr. î ***** / *****, transportând o încărcătură din corn. Stăuceni - mun. Orhei, fără a deține autorizație specială pentru transportul de greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, având depășire în lățime cu 0,27 m”, fapt ce a fost evidențiat și de către instanța de judecată. Instanța de judecată a trecut cu vederea faptul că, conform înscrisurile din procesul-verbal cu privire la contravenție, contravenția a fost comisă la 26.12.2023, iar controlul, în urma căruia s-a constatat încălcarea, a fost efectuat la 27.12.2023, ceia ce nu este posibil și nu se încadrează în logică.

11. Consideră că, hotărârea judecătorească este neîntemeiată și din motivul că instanța de judecată nu a dat apreciere obiectivă temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, or art.240 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional stabilește că, nerespectarea de către conducătorii de vehicule sau de către agenții transportatori a cerințelor Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăți și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise prin transportarea încărcăturilor fără deținerea autorizației speciale pentru transporturile cu greutăți și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise sau a căror masă totală, sarcină masivă pe axă nu coincid cu informația indicată în autorizație se sancționează cu amendă de la 75 la 100 de unități convenționale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 150 la 200 de unități convenționale aplicată persoanei juridice.

12. Susține că, după cum se menționează în conținutul normei de drept pre citate, nu este prevăzută răspundere pentru admiterea unei asemenea încălcări, precum se menționează în fabula procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, fiind stabilită expres sancțiune contravențională pentru nerespectarea cerințelor legale de către conducătorii de vehicule sau de către agenții transportatori și nu de către ambii

concomitent. În prezentul caz, se constată că, la 26 decembrie 2023, ora 16:45, echipa Agenției Naționale Transport Auto, în componența angajaților Toncoglaz Veaceslav și Cotorobai Grigore, pe traseul Chișinău - Orhei, la sensul giratoriu de la km 11, a oprit vehiculul de marcă Mercedes, cu numărul de înmatriculare *****, condus de angajatul SRL „Vicoliv Grup", *****, care tracta semiremorca, cu numărul de înmatriculare *****, transportând tehnică specială destinată pentru reparația drumurilor, dimensiunile căreia depășea limita admisibilă cu 27 cm, fără să dețină autorizație corespunzătoare, eliberată de către organul competent. ***** a recunoscut vina și, la aceiași dată, pe numele acestuia a fost întocmită decizia agentului constatator privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale nr.5007032360134736, conform semnelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.240 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional, fiind aplicată sancțiune contravențională în mărime de 37,5 unități convenționale, care a fost achitată în decurs de 72 de ore. Astfel, pentru transportarea cu vehiculul de marcă Mercedes, cu numărul de înmatriculare *****, la 26 decembrie 2023, ora 16:45, a încărcăturilor ce depășesc dimensiunile admisibile, fără a deține autorizație corespunzătoare, a fost tras la răspundere conducătorul vehiculului, *****, la aceiași dată și, respectiv, tragerea la răspundere, pentru aceiași faptă, a SRL „Vicoliv Grup" contravine cadrului legal.

13. Reiterează că, potrivit art. 17 alin.(2) și alin.(4) din Codul contravențional, persoana juridica răspunde contravențional în cazul în care norma materială din partea specială a cărții întâi prevede expres sancționarea ei și, respectiv, răspunderea contravențională a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice sau, după caz, a persoanei cu funcție de răspundere pentru contravenția săvârșită. În prezentul caz, norma materială a art.224 alin.(11) lit. a) din Codul contravențional stabilește sancțiune sau pentru persoana fizică (*****) sau pentru persoana juridică (SRL „Vicoliv Grup") și nu pentru ambii concomitent.

14. Enunță că, instanța de judecată a remarcat în hotărârea emisă despre participarea în procesul respectiv a avocatului Barcaru Marin și despre faptul că cauza a fost pornită în privința SRL „Cardinal Nord", iar apoi s-a încheiat procesul-verbal pe „Fruit Company Logistic" SRL, care de fapt nu poate fi responsabilă de supraîncărcarea vehiculului. Este de menționat că cele invocate de instanță nu corespund realității și nu se confirmă prin probe, or, în cazul de față, avocatul sus-numit nu a participat la proces și întreprinderile enunțate (SRL „Cardinal Nord" și „Fruit Company Logistic" SRL) nu au nici o tangență față de contravenția săvârșită de *****, la 26.12.2023.

15. În conformitate cu prevederile art.468 alin. (4) din Codul contravențional, *recursul este însoţit de dovada de plată a taxei de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr.213/2023. În cazul dat, dispoziţiile art.448 alin.(9) şi (10) se aplică în modul corespunzător.*

16. Contravenientul SRL "Vicoliv Grup" prin intermediul reprezentantului Starîș Valeriu a făcut dovada achitării taxei de timbru în cuantum de 200 lei, anexând în acest sens la cererea de recurs confirmarea de achitare a notei de plată.

17. Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data*

examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

18. Colegiul, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

19. *Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei contravenționale și prevederile legale pertinente, Colegiul conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

20. Potrivit prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.*

21. Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

22. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

23. Verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate, în raport cu motivele invocate de recurent, Colegiul constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept, întru casarea acesteia, astfel că, la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, care indică că, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: *lit. a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; lit. b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; lit. c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; lit. d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; lit. f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

24. Instanța de recurs reține că, la 11 aprilie 2024 de către agentul constatator din cadrul Agenției Naționale Transport Auto, în privinţa SRL "Vicoliv Grup" a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenţie nr. ANTA01 018257 pentru faptul că, *"La data de 26.12.2023, ora 16:45, în mun. Chişinău, km.11, cerc Cricova, în baza DCA 01183190, PVnr.112949-M privind controlul sarcinii pe osie din 27.12.2023, s-a constatat că, SRL „Vicoliv Grup" a admis în traficul rutier vehiculul cu nr./î ***** / ***** transportând o încărcătură din com. Stăuceni, mun. Orhei, fără a deține autorizație specială pentru transportul de greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, având depășire în lățime cu 0,27 m"*, fiind sancţionat cu amendă în mărime de 150 u.c., echivalentul a 7 500 de lei.

25. Astfel, acțiunile SRL "Vicoliv Grup" au fost încadrate în prevederile art. 224

alin. (11) lit. a) din Codul contravențional.

26. Potrivit art. 224 alin. (11) lit. a) din Codul contravențional, *nerespectarea de către conducătorii de vehicule sau de către agenţii transportatori a cerinţelor Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul şi efectuarea pe drumurile publice a transporturilor cu greutăţi şi/sau dimensiuni ce depăşesc limitele admise prin transportarea încărcăturii sau depăşirea masei totale maxime admise şi/sau a dimensiunilor maxime admise prin construcţie, fără deținerea autorizației speciale pentru transporturile cu greutăți și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise sau ale căror masă totală, sarcină masică pe axă nu coincid cu informația indicată în autorizație se sancţionează cu amendă de la 75 la 100 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 150 la 200 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.*

27. Cu titlu de principiu, instanța de recurs subliniază cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție că, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual şi se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumţia de veridicitate, prezumţie simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă

28. Cu referire la acest aspect, instanța de recurs consideră necesar de a face referire la punctul 38 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional, potrivit căruia ”*Procesul-verbal cu privire la contravenție este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale, se bucură de prezumțiile de legalitate, de autenticitate și de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă ad validitatem, trebuind realizate toate exigențele de fond și de formă*”.

29. Colegiul stabilește cu certitudine faptul că, la etapa constatării faptei contravenționale de către agentul constatator, careva erori procesuale, care ar atrage după sine nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, nu au fost admise. Cu privire la legalitatea și corectitudinea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de recurs reține că prima instanța s-a expus pe faptul dat, astfel nu s-a identificat careva elementele ce ar duce la nulitatea actului de constatare.

30. În altă ordine de idei, conform prevederilor art.8 alin.(2) din Codul contravențional, *este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

31. În temeiul prevederilor art.10 din Codul contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta*

prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenţionale şi se manifestă sub două forme prin intenţie sau din imprudenţă.

32. Potrivit art. 17 alin. (1) din Codul contravenţional*, o persoană juridică, cu excepţia autorităţilor publice, este pasibilă de răspundere contravenţională pentru o faptă prevăzută de prezentul cod dacă: a) aceasta nu a îndeplinit sau a îndeplinit necorespunzător dispoziţiile directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicţii privind efectuarea unei anumite activităţi sau a efectuat o activitate ce nu corespunde actelor sale de constituire sau scopurilor sale declarate; b) fapta a fost săvîrşită în interesul persoanei juridice respective de către o persoană fizică împuternicită cu funcţii de conducere, care a acţionat independent sau ca parte a unui organ al persoanei juridice; c) fapta a fost admisă sau autorizată, sau aprobată, sau utilizată de către persoana împuternicită cu funcţii de conducere; d) fapta a fost săvîrşită datorită lipsei de supraveghere şi control din partea persoanei împuternicite cu funcţii de conducere.*

33. În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

34. Conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancţionează şi determinarea în fapta comisă, a condiţiilor cerute de norma de incriminare pentru existenţa acestei fapte.*

35. În temeiul prevederilor art. 458 din Codul contravenţional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale*, iar potrivit prevederilor art. 460 din Codul contravenţional, *instanţa de judecată hotărăşte asupra cauzei contravenţionale, pronunţându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice şi juridice ale cauzei.*

36. Conform prevederilor art. 425 din Codul contravenţional, *probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale*

efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

37. Examinând recursul declarat de către contravenientul SRL ”Vicoliv Grup” în prezenta cauză, instanța de recurs consideră că argumentele acestuia constituie un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată care nu poate constitui temei de casare a acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară și nu se va expune repetat.

38. Prin urmare, contrar alegațiilor contravenientului (recurent) SRL ”Vicoliv Grup” agentul constatator a acumulat probele pertinente, utile şi concludente pentru examinarea completă şi multilaterală a cauzei şi pentru a putea lua o decizie corectă, totodată acesta a prezentat probe relevante în susţinerea faptei contravenţionale imputate contravenientului. Or, a fost stabilit cu certitudine că, la data de 26.12.2023, ora 16:45, în mun. Chișinău, km.11, cerc Cricova, în baza DCA 01183190, PVnr.112949-M privind controlul sarcinii pe osie din 27.12.2023, s-a constatat că, SRL „Vicoliv Grup” a admis în traficul rutier vehiculul cu nr./î ***** / ***** transportând o încărcătură din com. Stăuceni, mun. Orhei, fără a deține autorizație specială pentru transportul de greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, având depășire în lățime cu 0,27 m.

39. Totodată, instanța de recurs califică concluziile primei instanțe ca fiind legale și întemeiate, iar acțiunile SRL ”Vicoliv Grup”se manifestă prin faptul că, la efectuarea transportului au fost încălcate prevederile Legii drumurilor nr.509 din 22.06.1995 și Regulamentului cu privire la autorizarea, controlul și efectuarea pe drumurile publice a transporturile cu greutăți și/sau gabarite ce depășesc limitele admise, aprobat prin HG nr.326 din 18.05.2022 și anume lipsa autorizației speciale de transport și depășirea de gabarit în lățime cu 0,27 m. Respectiv, se consideră justă și corectă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției SRL ”Vicoliv Grup”, în comiterea încălcării prevederilor art. 224 alin. (11) lit. a) din Codul contravențional, sunt fondate, fiind stabilite vinovăția făptuitorului în baza probatoriului anexat la materialele cauzei. În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanța de judecată, încheierea procesului - verbal fiind temeinică.

40. Mai mult ca atât, Colegiul nu poate reține argumentul referitor la faptul că reprezentantul SRL „Vicoliv Grup” nu ar fi fost citat în mod corespunzător despre examinarea cauzei contravenționale, or, simpla invocare a recepționării citației la o anumită dată nu este suficientă pentru a demonstra că instanța de fond ar fi examinat cauza cu încălcarea dreptului la apărare. Or, din materialele cauzei rezultă că citația a fost expediată la adresa juridică a persoanei juridice, iar recurentul nu a demonstrat existența unor circumstanțe obiective care să fi făcut imposibilă participarea sa la proces sau

exercitarea drepturilor procesuale. Totodată, împrejurarea că reprezentantul SRL „Vicoliv Grup” a indicat în contestație alte date de contact nu conduce, prin ea însăși, la concluzia nulității hotărârii, în condițiile în care nu s-a demonstrat că eventuala deficiență privind citarea a avut un caracter esențial și a influențat în mod efectiv soluționarea cauzei.

41. Prin urmare, contrar alegațiilor reprezentantului SRL „Vicoliv Grup” privind neîntrunirea elementelor constitutive ale contravenției, instanța de recurs remarcă că din totalitatea probelor administrate în cauză rezultă întrunirea tuturor elementelor obiective și subiective ale contravenției prevăzute de art. 224 alin. (11) lit. a) din Codul contravențional. În acest sens, instanța de fond a reținut în mod întemeiat ***declarațiile lui*** *****, potrivit căreia acesta se deplasa de la Stăuceni spre satul Butuceni, raionul Orhei, pentru transportarea tehnicii speciale, iar autorizație specială de transport nu deținea. Totodată, la materialele cauzei au fost anexate ***imaginile fotografice*** din care se observă vehiculul de model „Mercedes”, cu inscripția „Vicoliv Grup”, care tracta remorca și transporta tehnica specială, circumstanțe care coroborează datele consemnate în ***procesul-verbal cu privire la contravenție*** și în ***actele întocmite de agentul constatator***. În consecință, declarațiile persoanei care efectua nemijlocit transportul, înscrisurile întocmite de agentul constatator și materialul fotografic nu reprezintă probe izolate, ci se coroborează între ele și confirmă circumstanțele esențiale ale faptei, respectiv efectuarea transportului cu vehiculul aparținând/aflat în exploatarea SRL „Vicoliv Grup”, transportarea unei încărcături cu depășirea dimensiunilor admise și lipsa autorizației speciale necesare.

42. Nu poate fi reținut argumentul contravenientului precum că ***** ar fi acționat fără acordul conducerii SRL „Vicoliv Grup”, iar pentru aceeași faptă acesta ar fi fost deja sancționat în calitate de conducător al vehiculului, întrucât răspunderea contravențională a persoanei juridice are un temei juridic distinct de răspunderea persoanei fizice care a executat nemijlocit acțiunea materială. Or, potrivit art. 17 alin. (1) din Codul contravențional, persoana juridică poate răspunde contravențional, între altele, atunci când fapta a fost săvârșită în interesul acesteia de către o persoană fizică împuternicită cu funcții de conducere, când fapta a fost admisă, autorizată, aprobată ori utilizată de persoana împuternicită cu funcții de conducere sau când fapta a fost săvârșită ca urmare a lipsei de supraveghere și control din partea acesteia. Prin urmare, pentru angajarea răspunderii persoanei juridice nu este indispensabil ca reprezentantul sau administratorul acesteia să fi condus nemijlocit vehiculul, fiind suficientă existența condițiilor prevăzute de lege pentru imputarea faptei persoanei juridice. În speță, transportul a fost efectuat în cadrul activității desfășurate cu vehiculul utilizat de SRL „Vicoliv Grup”, iar tehnica transportată era destinată efectuării unor lucrări, fapt ce confirmă legătura dintre fapta constatată și activitatea entității. În aceste condiții, simpla afirmație ulterioară potrivit căreia conducătorul auto ar fi acționat fără acordul conducerii nu este suficientă pentru a înlătura răspunderea persoanei juridice, în lipsa unor probe obiective care să demonstreze că întreprinderea a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea unei asemenea încălcări și că fapta s-a produs în afara oricărei legături cu activitatea acesteia.

43. Colegiul apreciază ca nefondate și criticile referitoare la faptul că, întrucât ***** a fost sancționat pentru aceeași faptă, SRL „Vicoliv Grup” nu mai putea fi atrasă

la răspundere contravențională. Or, argumentul respectiv rezultă dintr-o interpretare eronată a prevederilor art. 17 alin. (2) și (4) din Codul contravențional. Faptul că norma contravențională prevede sancțiuni distincte pentru persoana fizică și persoana juridică nu înseamnă că, în cazul unei fapte săvârșite în cadrul activității unei persoane juridice, numai una dintre aceste persoane poate răspunde contravențional. Dimpotrivă, alin. (4) al art. 17 din Codul contravențional stabilește în mod expres că răspunderea contravențională a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice sau, după caz, a persoanei cu funcție de răspundere pentru contravenția săvârșită. Prin urmare, sancționarea lui ***** în calitate de conducător al vehiculului nu constituie, prin ea însăși, un impediment juridic pentru stabilirea răspunderii SRL „Vicoliv Grup", în măsura în care sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 17 din Codul contravențional. În caz contrar, prevederea expresă a alin. (4) al aceluiași articol ar fi lipsită de conținut juridic.

44. De asemenea, nu poate fi reținut argumentul privind pretinsa contradicție dintre data săvârșirii faptei (26 decembrie 2023) și data de 27 decembrie 2023 indicată în procesul-verbal privind controlul sarcinii pe osie, or, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă în mod clar că fapta imputată SRL „Vicoliv Grup" a fost săvârșită la 26 decembrie 2023, ora 16:45, în mun. Chișinău, km 11, cerc Cricova, iar referirea la data de 27 decembrie 2023 privește actul prin care au fost consemnate rezultatele controlului sarcinii pe osie. Astfel, nu se poate concluziona că diferența dintre data efectuării transportului și data întocmirii actului de control ar demonstra inexistența faptei sau ar afecta individualizarea acesteia. Esențial este că circumstanțele privind data, ora, locul, vehiculul, semiremorca, natura transportului, lipsa autorizației speciale și depășirea dimensiunii admise sunt suficient individualizate și au fost confirmate prin ansamblul probelor administrate. Mai mult, SRL "Vicoliv Grup" nu demonstrează în ce mod menționarea datei de 27 decembrie 2023 în actul de control ar fi generat o imposibilitate de identificare a faptei imputate sau ar fi împiedicat exercitarea dreptului la apărare. Prin urmare, această împrejurare nu poate constitui un motiv pentru înlăturarea răspunderii contravenționale.

45. Totodată, instanța de recurs consideră neîntemeiate susținerile referitoare la faptul că agentul constatator ar fi aplicat în mod greșit norma contravențională, prin imputarea SRL „Vicoliv Grup" a unei fapte pentru care, în opinia recurentului, putea răspunde exclusiv conducătorul vehiculului. Or, chiar din conținutul art. 224 alin. (11) lit. a) din Codul contravențional rezultă că legiuitorul a prevăzut expres răspunderea atât a persoanei fizice, cât și a persoanei juridice, stabilind sancțiuni diferențiate în funcție de subiectul răspunderii. În acest context, susținerea SRL „Vicoliv Grup" potrivit căreia formularea normei „conducătorii de vehicule sau agenții transportatori" ar exclude posibilitatea răspunderii persoanei juridice atunci când a fost sancționat conducătorul vehiculului nu poate fi acceptată. Sintagma menționată delimitează subiecții cărora le sunt impuse obligațiile ce rezultă din reglementarea transporturilor cu greutăți și/sau dimensiuni ce depășesc limitele admise, iar sancțiunea aplicabilă persoanei juridice este prevăzută distinct de legiuitor. Or, în speță, SRL „Vicoliv Grup" este agent transportator, iar fapta a fost săvârșită în legătură directă cu activitatea de transport desfășurată de

aceasta. Prin urmare, faptul că ***** a fost sancționat pentru conduita sa de conducător al vehiculului nu exonerează automat persoana juridică de răspundere, aceasta urmând să răspundă în condițiile art. 17 din Codul contravențional, dacă sunt întrunite condițiile legale pentru imputarea faptei. În speță, aceste condiții rezultă din ansamblul probator administrat, care demonstrează legătura nemijlocită dintre fapta constatată și activitatea SRL „Vicoliv Grup”.

46. În consecință, Colegiul conchide că agentul constatator a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei, iar acțiunile SRL „Vicoliv Grup” întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 224 alin. (11) lit. a) din Codul contravențional. Probele administrate în cauză, apreciate în ansamblul lor, confirmă efectuarea transportului fără deținerea autorizației speciale și cu depășirea dimensiunilor admise, iar argumentele recurentului nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond privind existența faptei și vinovăția persoanei juridice.

47. În acest sens, instanța de recurs reține că prima instanță a examinat circumstanțele relevante ale cauzei, a dat apreciere probelor administrate prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora și a motivat corespunzător concluzia privind temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, potrivit art. 458 din Codul contravențional, instanța este obligată să stabilească caracterul veridic al contravenției imputate, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și necesitatea sancționării, iar aceste exigențe au fost respectate în cauza examinată.

48. În consecință, Colegiul conchide că agentul constatator a stabilit corect circumstanțele de fapt ale cauzei, iar acțiunile SRL ”Vicoliv Grup” întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 224 alin. (11) lit. a) din Codul contravențional.

49. Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului (recurent) SRL ”Vicoliv Grup” i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate

50. Astfel, fapta reținută de către agentul constatator prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, întrunește elementele constitutive ale acestei contravenții, iar toate argumentele la care a făcut trimitere făptuitorul nu determină nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional, atâta timp cât temeiurile invocate de către făptuitor în partea ce ține de lipsa probelor, nu s-a adeverit, or acestea au fost anexate la materialele cauzei și din care rezultă cu certitudine atât viteza de deplasare, cât și numărul de înmatriculare al unității de transport.

51. Așadar, Colegiul reține, că recursul înaintat nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.466 din Codul contravențional pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea emisă, fapt

ce constituie temei de respingere a recursului ca fiind nefondat.

52. În atare circumstanțe instanța de recurs reține că, instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată şi motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CtEDO Garcia Ruis versus Spania*).

53. Or, conform art. 470 alin.(3) din Codul contravențional, instanța de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, în afara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze şi alte temeiuri fără a agrava situația contravenientei, circumstanțe care la caz nu se regăsesc.

54. Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate şi a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către contravenient şi a menține hotărârea judecătorului de instrucție.

55. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat recursul contravenientului SRL ”Vicoliv Grup” prin intermediul reprezentantului Starîș Valeriu declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1520/2024 din 30 iulie 2024 și se menține această hotărâre fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta